

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10So/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200424
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016200424.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: G. N., bytom C., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29 augusta 8-10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15.04.2016, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Sd/6/2016-26 zo dňa 1.júla 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 4Sd/6/2016-37 zo dňa 1.decembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Sd/6/2016-26 zo dňa 1. júla 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 4Sd/6/2016-37 zo dňa 1. decembra 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením odmietol opravný prostriedok navrhovateľky zo dňa 14.04.2016 podaný proti rozhodnutiu č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15.04.2016.

Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach uviedol, že listom zo dňa 15.04.2016 odporkyňa navrhovateľke oznámila, že jej pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 05.04.2016 je 50 % v dôsledku čoho sa jej bude vyplácať invalidný dôchodok v sume, v akej patrilo, pretože pri predchádzajúcom preskúmaní zdravotného stavu bol jej pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %.

Po zadovážení dávkového spisu odporkyne sa súd zaoberal otázkou, či list odporkyne zo dňa 15.04.2016 má charakter neprávoplatného rozhodnutia správneho orgánu, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho prieskumu v konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. Dospel pritom k záveru, že list odporkyne zo dňa 15.04.2016 nie je rozhodnutím, ktoré by bolo možné preskúmať v konaní podľa ustanovení § 250l a nasl. O.s.p., pričom vychádzal z nasledujúceho právneho posúdenia otázky.

V konaní vo veciach sociálneho poistenia, na ktoré sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní - Správny poriadok, rozhoduje sociálna poisťovňa o právach a povinnostiach účastníkov právnych vzťahov sociálneho poistenia v dávkových veciach sociálneho poistenia alebo v iných konaniach - nedávkové konanie.

Dávkové konanie, ktorým je aj konanie o priznanie invalidného dôchodku, sa začína na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby uplatňujúcej si nárok na dávku a jej výplatu, resp. z podnetu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne (§ 184 ods. 1, 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v platnom znení - ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“), pričom za deň začatia konania sa považuje deň, keď bola žiadosť doručená príslušnej organizačnej zložke sociálnej poisťovne, resp. v prípade konania, ktoré sa začína na podnet organizačnej zložky sociálnej poisťovne dňom, keď príslušná organizačná zložka sociálnej poisťovne urobila voči účastníkovi konania prvý úkon (§ 185 ods. 1, 4 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že pri kontrolnej lekárskej prehliadke posudkový lekár sociálneho poistenia posudzuje zdravotný stav, schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť a pracovnú schopnosť poistenca v lehote určenej v predchádzajúcom posudzovaní (§ 153 ods. 6 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z. z.).

Výkon lekárskej prehliadky podľa názoru súdu nemožno považovať za konanie o zmene poskytovania dávky alebo sumy už priznanej dávky. Oznámenie Sociálnej poisťovne adresované poberateľovi invalidného dôchodku o tom, že sa mu bude naďalej vyplácať rovnaká suma priznaného invalidného dôchodku z dôvodu, že pri kontrolnej lekárskej prehliadke bol poistenec uznaný naďalej invalidný v rovnakom rozsahu, ako pri predchádzajúcom preskúmaní zdravotného stavu pri uznaní invalidného dôchodku, nemožno považovať za rozhodnutie o zmene poskytovania dávky alebo sumy už priznanej dávky. Oznámením sociálnej poisťovne zo dňa 15.04.2016 nedošlo k zmene oprávnení navrhovateľky (k zásahu do jej práva poberať invalidný dôchodok v priznanej sume), a preto ho nemožno považovať za rozhodnutie správneho orgánu v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p. Toto oznámenie nemôže byť predmetom preskúmania súdom, a preto je tu daný dôvod pre zastavenia konania o opravnom prostriedku navrhovateľky v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie v ktorom uviedla, že u nej došlo k zmenám a zhoršeniu jej zdravotného stavu. Taktiež uviedla, že i jej príjem je nedostačujúci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., preskúmal napadnuté uznesenie a konanie ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Z obsahu súdneho ako i administratívneho spisu súd zistil, že navrhovateľka podala dňa 14.04.2016 na poštovú prepravu podanie, ktoré bolo doručené Krajskému súdu v Košiciach dňa 14.04.2016, označené ako odvolanie voči rozhodnutiu, z obsahu ktorého vyplýva, že sa odvoláva voči rozhodnutiu MUDr. A. a s týmto rozhodnutím nesúhlasí. Poukazuje na zlý zdravotný stav.

Na základe výzvy krajského súdu zo dňa 19.04.2016, doručenej navrhovateľke dňa 01.05.2016 o zaslanie kópie rozhodnutia, ktoré navrhovateľka žiada preskúmať, navrhovateľka súdu zaslala list odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15.04.2016. Z obsahu listu vyplynulo, že odporkyňa oznamuje navrhovateľke, že jej pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 05.04.2016 je 50 %. Odporkyňa v liste uviedla, že vzhľadom na to, že pri predchádzajúcom preskúmaní zdravotného stavu bol Váš pokles taktiež 50 %, invalidný dôchodok sa naďalej vypláca v sume, v akej patrila.

Z obsahu posudkového spisu odporkyne bolo zistené, že dňa 05.04.2016 sa konala kontrolná lekárska prehliadka určená na 4/2016 a posudzoval sa dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľky na účely invalidného dôchodku. Z obsahu lekárskej správy zo dňa 05.04.2016 vyplýva, že navrhovateľka je naďalej invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou

fyzickou osobou, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená v percentách na 50 %.

Odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 29.04.2013 podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. priznala navrhovateľke invalidný dôchodok od 27.02.2013 v sume 90,90 eur mesačne na základe toho, že navrhovateľka bola uznaná invalidnou z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Navrhovateľka bola uznaná invalidnou posudkom posudkového lekára sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne v Trebišove zo dňa 15.04.2013, pričom jej bola určená kontrolná lekárska prehliadka na apríl 2016.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým bolo potvrdené napadnuté rozhodnutie odporkyne ako vecne správne a zákonné.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami uplatnenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého uznesenia krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis odporkyne najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako ho popísal krajský súd. Odvolací súd sa preto s odôvodnením napadnutého uznesenia stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci, najvyšší súd na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

V predmetnej veci bolo predmetom sporu posúdenie otázky možnosti preskúmania zákonnosti rozhodnutia - listu odporkyne zo dňa 15.04.2016, ktorým bolo oznámené navrhovateľke, že sa jej vypláca invalidný dôchodok v sume, v akej jej patril.

Uvedené oznámenie zo dňa 15.04.2016 bolo zaslané navrhovateľke ako oznámenie o výsledku posúdenia dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu na účely invalidného dôchodku na základe kontrolnej lekárskej prehliadky určenej na 4/2016. Kontrolná lekárska prehliadka bola vykonaná na základe Lekárskej správy zo dňa 15.04.2013 - zápisnice o ústnom pojednávaní, kde bola navrhovateľke určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %. Posudkový lekár informoval navrhovateľku o dátume vzniku invalidity 27.02.2013 a určil dátum kontrolnej lekárskej prehliadky na 04/2016, kedy je reálny predpoklad zmeny zdravotného stavu a z toho vyplývajúcej zmeny miery poklesu schopnosti zárobkovej činnosti.

Takéto oznámenie sociálnej poisťovne nemožno považovať za rozhodnutie o zmene v poskytovaní dávky alebo sumy už priznanej dávky. Uvedeným oznámením nedošlo k zásahu do práv a oprávnení navrhovateľky. Nie je ho možné považovať za rozhodnutie správneho orgánu podľa § 244 ods. 3 O.s.p.

Navrhovateľka má možnosť kedykoľvek v prípade zmeny zdravotného stavu požiadať o zvýšenie sumy invalidného dôchodku písomnou žiadosťou adresovanou odporkyni.

Námietky navrhovateľky uvedené v odvolaní sú v podstate zhodné s námietkami uvedenými v opravnom

prostriedku, s ktorými sa náležite vysporiadal už krajský súd. Preto ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutie odporkyne považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorý potvrdil rozhodnutie odporkyne, považovať za správne. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu uznesenie krajského súdu ako vecne správe podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.